

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24CoCsp/39/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2220200338
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Dudášová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2220200338.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Andrea Dudášová a sudkýň: JUDr. Ľubica Spálová a JUDr. Eva Behranová, v spore žalobcu: Slovenský plynárenský priemysel, a.s., so sídlom Mlynské nivy 44a, Bratislava - Ružinov, IČO: 35 815 256, zastúpený splnomocnencom: Remedium Legal, s.r.o. so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, proti žalovanej: W. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U. C. XXX/XX, F., o zaplatenie istiny 595,22 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti výroku IV. rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda č.k. 21Csp/5/2020 zo dňa 25. mája 2021, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku IV. v časti výšky priznanej náhrady trov konania r u š í a v e c m u v r a c i a v zrušenom rozsahu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom označeným v záhlaví súd prvej inštancie výrokom I. zastavil konanie v časti 595,22 eur, výrokom II. žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 508,13 eur od 14.06.2019 do 16.09.2020 vo výške 32,09 eur, výrokom III. vo zvyšku súd žalobu zamietol a výrokom IV. rozhodol, že žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %, a to v sume 117,12 eur na trovách právneho zastúpenia a v sume 35,50 eur ako náhradu za zaplatený súdny poplatok, celkovo v sume 152,62 eur, ktoré je žalovaná povinná zaplatiť do troch dní od právoplatnosti rozsudku na účet žalobcu: I.XX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, variabilný symbol: XXXXXXXXXXXX.

2. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil v napadnutom výroku IV. „podľa ustanovenia § 256 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. Keďže žalovaný svojím konaním procesne zavinil späťvzatie žaloby a teda aj zastavenie konania, súd priznal podľa § 256 ods. 1 nárok na náhradu trov konania žalobcovi. Meritórne súd rozhodoval len o úrokoch z omeškania, t.j. o marginálnej časti sporu, v ktorej ale rovnako bol väčšinovo úspešný žalobca, preto mu súd priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %. O výške trov súd rozhodol podľa § 262 ods. 2 CSP s prihliadnutím na čl. 17 základných princípov CSP, t.j. v súlade s princípom rýchlosti a hospodárnosti konania. Súd žalobcovi priznal náhradu trov konania spočívajúcich v zaplatenom súdnom poplatku za podanú žalobu, a to vo výške 35,50 eur a na trovách právneho zastúpenia 117,12 eur (2 x 45,82 eur úkony právnej služby s DPH + 2 x 12,74 eur režijný paušál s DPH). Súd žalobcovi nepriznal náhradu trov konania, ktoré vznikli pred podaním žaloby t.j. za jeden úkon právnej služby - predžalobná výzva s režijným paušálom, keď pri rozhodovaní o náhrade trov konania sa vychádza zo skutočností, že procesným okamihom, od ktorého možno hovoriť o trovách konania je začatie súdneho konania a dovtedy sa nejedná o trovy konania vzhľadom na ustanovenie § 251 CSP, aj keď tento nárok je spojený so súdnym konaním“.

3. Proti uvedenému rozhodnutiu, v časti výroku o nároku na náhradu trov konania podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a z dôvodu, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom

znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Poukázal na ust. § 251, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, § 13a ods. 1 písm. a), c) a d), § 16 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších právnych predpisov. Súd napriek tomu, že žalobca bol v konaní úspešný v rozsahu 100 %, však žalobcovi nepriznal náhradu trov právneho zastúpenia, na ktorú má žalobca v zmysle Civilného sporového poriadku spolu s vyhláškou o odmenách a náhradách nárok. Žalobca si v podanej žalobe vyčíslil trovy právneho zastúpenia za 3 úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie žaloby a predžalobná výzva v zmysle ust. § 13a ods. 1 písm. a), c) a d) Vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb) vrátane 3 režijných paušalov. Zo strany žalobcu boli vykonané a uplatnené len úkony, ktoré boli nevyhnutne potrebné pre dosiahnutie úspechu vo veci. Tieto si žalobca uplatnil v zmysle ust. § 13a vyhlášky o odmenách a náhradách. K uvedeným úkonom si žalobca uplatnil aj režijný paušál v zmysle ust. § 16 vyhlášky o odmenách a náhradách. Žalobca je názoru, že ním uplatnená výška trov konania je správna, pričom ju súd v rozsudku nepriznal. Žalobca je zároveň názoru, že pokus o zmier, ktorý zaslal pred podaním žaloby žalovanému splňa všetky podmienky kvalifikovanej predžalobnej výzvy. Žalovaný je v ňom upozornený na výšku pohľadávky, na úroky z omeškania a ďalšie poplatky súdneho a exekučného konania. Zároveň sú v ňom uvedené aj platobné údaje na splatenie pohľadávky a kontaktné údaje pre mimosúdne vyriešenie záležitosti. Dňa 15.06.2019 nadobudla účinnosť novela vyhlášky o odmenách a náhradách. V zmysle ust. § 13a ods. 1 písm. d) novelizovaného znenia vyhlášky o odmenách a náhradách sa za samostatný úkon právnej služby považuje aj vypracovanie predžalobnej výzvy. Žalobca poukázal na cieľ novely v zmysle dôvodovej správy k vyhláške. Podľa žalobcu nie je možné nepriznať náhradu odmeny advokáta za predžalobnú výzvu ako úkon právnej služby s jednoduchým odkazom na ust. § 251 Civilného sporového poriadku, nakoľko predmetné ustanovenie zákona v žiadnom prípade neupravuje spornú problematiku na rozdiel od vyhlášky o odmenách a náhradách, čím sa, ako už žalobca uviedol, vylučuje aplikácia nadradeného zákonného právneho predpisu. Žalobca je toho názoru, že novela vyhlášky o odmenách a náhradách odstráni pochybnosť o tom, či možno predžalobnú výzvu považovať za trovy právneho zastúpenia (teda nie za príslušenstvo pohľadávky), a to práve tým, že tento úkon zaradila samostatne medzi úkony, za ktoré patrí advokátovi odmena. Z uvedeného dôvodu podľa názoru žalobcu nie je možné, aby si žalobca uplatnil spornú odmenu advokáta za predžalobnú výzvu v rámci nákladov spojených s uplatnením pohľadávky. Zároveň žalobca v tejto súvislosti poukazuje aj na rozhodnutie Okresného súdu Nové Zámky sp. zn.: 9Csp/86/2019 zo dňa 02.02.2021. Porovnaním petitu žaloby s výrokom rozsudku vo veci samej jednoznačne vyplýva, že žalobe žalobcu bolo vyhovené (čiastočne) v celom rozsahu (zamietnutá len nepatrná časť vyčíslených úrokov z omeškania vo výške 5,65 €), t. j. žalobca mal vo veci plný úspech, preto mu vznikol nárok na plnú náhradu trov konania voči žalovanému. V prípade, ak sa súd nestotožní s vyššie uvedenou argumentáciou v nadväznosti na ust. § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka žalobca poukazuje na to, že podanou žalobou uplatnený nárok na zaplatenie sumy vo výške 58,56 eur, pozostávajúcej z jedného úkonu právnej služby (predžalobná výzva) a jedného režijného paušálu k úkonu právnej služby mohol byť v prejednávacom prípade zo strany súdu právne posúdený ako nárok na zaplatenie príslušenstva pohľadávky, a to bez ohľadu na to, že žalobca takto uplatnený nárok špecifikoval v žalobe ako nárok na náhradu trov konania.

4. Žalobca ďalej uvádza, že sa nestotožňuje ani so spôsobom, akým súd prvej inštancie rozhodol o výške náhrady trov konania, kedy konajúci súd priamo v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, rozhodol aj o výške náhrady trov konania, pričom svoj postup odôvodnil poukazom na čl. 17 CSP, teda zásadou rýchlosti a hospodárnosti konania. S uvedeným postupom súdu prvej inštancie sa však nemožno stotožniť, nakoľko nemá oporu v aktuálnej právnej úprave, ktorá výslovne zverila právomoc o rozhodovaní o výške náhrady trov konania (na základe nároku, o ktorom bolo rozhodnuté v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí) vyššiemu súdnemu úradníkovi, ktorý na tento účel rozhodne samostatným uznesením. Pokiaľ by zákonodarca mal úmysel umožniť rozhodnúť o výške náhrady trov konania aj sudcovi, ktorý vydáva rozhodnutie, ktorým sa konanie končí, potom by to celkom jednoznačne pretavil do znenia ust. § 262 CSP, v rámci ktorého mohol ustanoviť výnimku, že o výške náhrady trov konania možno v záujme rýchlosti a hospodárnosti konania rozhodnúť aj v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Ak však procesný kódex takýto postup neupravuje, potom je potrebné postupovať striktné v zmysle ust. § 262 ods. 2 CSP, ktorým zákonodarca explicitne a bez výnimky zveril rozhodovanie o výške náhrady trov konania vyššiemu súdnemu úradníkovi, a to v samostatnom uznesení po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí. V tejto súvislosti žalobca poukazuje aj na nález Ústavného súdu SR z 22. júna 2017, sp. zn. II. ÚS 796/2016-65.

Žalobca má za to, že súd mal napadnutým rozsudkom rozhodnúť iba o nároku na náhradu trov konania - a to tak, že žalobcovi prizná voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, nakoľko žalobca mal vo veci plný úspech. Súd však v predmetnom rozsudku rozhodol aj o výške náhrady trov konania, o ktorej by mal rozhodovať vyšší súdny úradník, a to po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, čím súd nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Záverom žalobca poukazuje aj na objektívnu skutočnosť ohľadom uplatňovania si obdobných nárokov návrhom na vydanie platobného rozkazu (mimo tejto súdnej veci), a to v skrátenej konaní - v upomínacom konaní - prostredníctvom elektronickej komunikácie cez web stránku: W., ktorej zriaďovateľom je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky. Do formuláru označeného ako „Upomínacie konanie - návrh na vydanie platobného rozkazu Okresnému súdu Banská Bystrica“ bola na základe novelizácie predmetnej vyhlášky o odmenách a náhradách (ako aj rozhodovacej praxe súdov) včlenená do časti E) Trovy konania nová kolónka pre ďalší úkon právnej služby - a to práve úkon právnej služby „predžalobná výzva“. Spolu je teda možné uplatniť si v rámci návrhu na vydanie platobného rozkazu 3 úkony právnej služby, pričom toto znenie formuláru bolo platné aj v čase vyhlásenia rozsudku a súd o ňom musel mať vedomosť. Za správu predmetnej webovej stránky zodpovedá priamo Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky.

Na základe vyššie uvedeného žalobca navrhuje, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu § 388 Civilného sporového poriadku zmenil tak, že žalobcovi prizná voči žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 100 %, pričom o výške takto priznanej náhrady trov konania rozhodne vyšší súdny úradník samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, v ktorom vyšší súdny úradník prizná žalobcovi náhradu trov konania aj za uplatnený úkon právnej služby - predžalobná výzva a zároveň prizná žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, resp. v zmysle ustanovenia § 389 ods. 1 Civilného sporového poriadku ho zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrila.

6. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku), stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 Civilného sporového poriadku), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (aktuálne § 363 Civilného sporového poriadku) a že odvolateľ v odvolaní použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b) a h) Civilného sporového poriadku), preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku v medziach daných rozsahom (§ 379 Civilného sporového poriadku) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku), súc pritom viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 Civilného sporového poriadku), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné, v dôsledku čoho je nevyhnutné rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o výške náhrady trov konania zrušiť (§ 389 ods. 1 písm. a) Civilného sporového poriadku) a vec mu v zrušenom rozsahu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

7. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti výroku IV. v časti výšky priznaného nároku žalobcu voči žalovanej na náhradu trov konania v sume 117,12 eur na trovách právneho zastúpenia a v sume 35,50 eur ako náhradu za zaplatený súdny poplatok, celkovo v sume 152,62 eur, ktoré je žalovaná povinná zaplatiť do troch dní od právoplatnosti rozsudku na účet žalobcu: I.XX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, variabilný symbol: XXXXXXXXXXXX.

8. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

9. Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

10. Súd rozhoduje o trovách konania bez návrhu, keďže trovy predstavujú súčasť celého súdneho procesu. Právo na náhradu trov konania vzniká zo zákona. Rozhodovanie o náhrade trov konania má dve samostatné fázy. Prvou je rozhodovanie o nároku na náhradu trov konania, o ktorom rozhodne súd bez návrhu v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Výrok o nároku na náhradu trov konania má povahu tzv. závislého výroku, a to z dôvodu vzájomnej väzby medzi výsledkom sporu a priznaním, či nepriznaním nároku na náhradu trov konania. Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie. Druhou fázou je rozhodovanie súdneho úradníka súdu prvej inštancie, ktorý rozhodne o výške náhrady trov konania samostatným uznesením po právoplatnom skončení veci. Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť v zmysle § 239 a nasl. Civilného sporového poriadku, o ktorej rozhodne sudca súdu prvej inštancie. Rozhodnutie sudcu o sťažnosti je konečné, bez možnosti ďalších opravných prostriedkov. Rozhodovanie o výške náhrady trov konania realizuje poverený vyšší súdny úradník.

11. V predmetnej veci rozhodla o trovách konania sudkyňa tým spôsobom, že súčasne rozhodla o nároku aj o výške priznanej náhrady trov konania, pričom takýto postup odôvodnila na základe § 256 ods. 1, v spojení s § 255 ods. 1, § 262 a čl. 17 Základných princípov Civilného sporového poriadku. Čl. 17 Základných princípov Civilného sporového poriadku vyjadruje princíp hospodárnosti konania - súd postupuje v konaní tak, aby bola vec čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prieťahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

12. Odvolací súd však takýto postup súdu prvej inštancie nepovažuje za správny. Pokiaľ sudkyňa súdu prvej inštancie rozhodla v jednom rozhodnutí o nároku na náhradu trov konania a aj o výške nároku, napriek tomu, že rozhodovanie o výške realizuje vyšší súdny úradník, teda súd nedodrжал zákonný postup, pričom odkázal na princíp hospodárnosti konania, porušil procesnú podmienku konania, teda došlo k vade v obsadení súdu. Uvedenú vadu nemožno zhojiť ani princípom hospodárnosti konania, nakoľko treba trvať na zákonom upravenom postupe pri rozhodovaní o náhrade trov konania. Náprava nedostatku procesnej podmienky spočíva v zrušení rozhodnutia súdu prvej inštancie v časti výšky priznaného nároku na náhradu trov konania podľa § 389 ods. 1 Civilného sporového poriadku a vrátení veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie podľa § 391 ods. 1 Civilného sporového poriadku za účelom odstránenia zistenej procesnej vady. Úlohou súdu prvej inštancie bude rozhodnúť o výške náhrady trov konania samostatným rozhodnutím vydaným súdnym úradníkom po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

13. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).